

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (velkého senátu)

30. ledna 2024*

„Řízení o předběžné otázce – Ochrana fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů za účelem boje proti trestným činům – Směrnice (EU) 2016/680 – Článek 4 odst. 1 písm. c) a e) – Minimalizace údajů – Omezení uložení – Článek 5 – Přiměřené lhůty pro výmaz nebo pro pravidelný přezkum potřeby uložení – Článek 10 – Zpracování biometrických a genetických údajů – Naprostá nezbytnost – Článek 16 odst. 2 a 3 – Právo na výmaz – Omezení zpracování – Článek 52 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie – Fyzická osoba, která byla pravomocně odsouzena a její odsouzení bylo následně zahazeno – Doba uchování údajů až do okamžiku smrti – Neexistence práva na výmaz nebo na omezení zpracování – Přiměřenost“

Ve věci C-118/22,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná na základě článku 267 SFEU rozhodnutím Nejvyššího správního soudu (Varchoven administrativen sad, Bulharsko) ze dne 10. ledna 2022, došlým Soudnímu dvoru dne 17. února 2022, v řízení

NG

proti

Direktor na Glavna direkcia „Nacionalna policia“ pri Ministerstvo na vatrešnite raboti – Sofia,

za účasti:

Varchovna administrativna prokuratura,

SOUDNÍ DVŮR (velký senát),

ve složení: K. Lenaerts, předseda, L. Bay Larsen, místopředseda, A. Arabadžev, A. Prechal, K. Jürimäe, N. Piçarra a O. Spineanu-Matei, předsedové senátů, M. Ilešič, J.-C. Bonichot, L. S. Rossi, I. Jarukaitis, A. Kumin, N. Jääskinen, N. Wahl a D. Gratsias (zpravodaj), soudci,

generální advokát: P. Pikamäe,

za soudní kancelář: R. Stefanova-Kamiševa, radová,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 7. února 2023,

* Jednací jazyk: bulharština.

s ohledem na vyjádření, která předložili:

- za NG: P. Kujumdžiev, advokat,
- za bulharskou vládu: M. Georgieva, T. Mitova a E. Petranova, jako zmocněnkyně,
- za českou vládu: O. Serdula, M. Smolek a J. Vlácil, jako zmocněnci,
- za Irsko: M. Browne, A. Joyce a M. Tierney, jako zmocněnci, ve spolupráci s: D. Fennelly, BL,
- za španělskou vládu: A. Ballesteros Panizo a J. Rodríguez de la Rúa Puig, jako zmocněnci,
- za nizozemskou vládu: A. Hanje, jako zmocněnkyně,
- za polskou vládu: B. Majczyna, D. Łukowiak a J. Sawicka, jako zmocněnci,
- za Evropskou komisi: A. Bouchagiar, C. Georgieva, H. Kranenborg a F. Wilman, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 15. června 2023,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu článku 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, o volném pohybu těchto údajů a o zrušení rámcového rozhodnutí Rady 2008/977/SVV (Úř. věst. 2016, L 119, s. 89) ve spojení s jejím čl. 13 odst. 2 písm. b) a odst. 3.
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi NG a ředitelem generálního ředitelství „Národní policie“ na ministerstvu vnitra v Sofii (Direktor na Glavna direkcia „Nacionalna policia“ pri Ministerstvo na vatrešnite raboti – Sofia, Bulharsko) (dále jen „DGPN“) ve věci odmítnutí DGPN vyhovět žádosti NG o výmaz jeho údajů z vnitrostátního registru, v němž bulharské policejní orgány evidují osoby stíhané z úřední povinnosti pro úmyslný trestný čin (dále jen „policejní registr“), přičemž žádost NG je založena na tom, že jeho pravomocné odsouzení bylo zahlazeno.

Právní rámec

Unijní právo

3 Body 11, 14, 26, 27, 37, 47 a 104 směrnice 2016/680 uvádějí:

„(11) Je [...] vhodné, aby byly [...] oblasti [justiční spolupráce v trestních věcech a policejní spolupráce] upraveny v samostatné směrnici, která stanoví zvláštní pravidla pro ochranu fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, včetně ochrany před hrozbami pro veřejnou bezpečnost a jejich předcházení, při respektování zvláštní povahy těchto činností. [...]

[...]

(14) Jelikož by se tato směrnice neměla vztahovat na zpracování osobních údajů prováděné při výkonu činností, které nespádají do oblasti působnosti práva Unie, neměly by být za činnosti spadající do oblasti působnosti této směrnice považovány činnosti týkající se národní bezpečnosti [...].

[...]

(26) [...] Mělo by se zajistit, aby shromažďované osobní údaje byly omezené na nezbytný rozsah a aby nebyly uchovávány déle, než je nezbytné pro účel, pro který jsou zpracovávány. Osobní údaje by měly být zpracovány pouze tehdy, nemůže-li být účelu zpracování přiměřeně dosaženo jinými prostředky. Aby se zajistilo, že údaje nebudou uchovávány déle, než je nezbytné, měl by správce stanovit lhůty pro jejich výmaz nebo pravidelný přezkum. [...]

(27) Pro prevenci, vyšetřování a stíhání trestných činů je nutné, aby příslušné orgány mohly osobní údaje shromážděné v souvislosti s prevencí, vyšetřováním, odhalováním či stíháním určitých trestných činů zpracovat také v jiném kontextu, aby mohly lépe chápat trestné činnosti a nalézat souvislosti mezi různými odhalenými trestnými činy.

[...]

(37) Osobní údaje, které jsou svou povahou obzvláště citlivé z hlediska základních práv a svobod, zasluhují zvláštní ochranu, jelikož by při jejich zpracování mohla vzniknout závažná rizika pro základní práva a svobody. [...]

[...]

(47) [...] Fyzická osoba by rovněž měla mít právo na omezení zpracování, [...] pokud musí být dané osobní údaje uchovány pro účely dokazování. Namísto výmazu osobních údajů by mělo být jejich zpracování omezeno zejména tehdy, pokud v určitém konkrétním případě existují oprávněné důvody se domnívat, že by výmaz mohl poškodit oprávněné zájmy subjektu údajů. Omezené údaje [údaje, jejichž zpracování je omezeno,] by v takovém případě měly být zpracovávány pouze pro účel, který zabránil jejich výmazu. [...]

[...]

(104) Tato směrnice ctí základní práva a dodržuje zásady uznávané v [Listině základních práv Evropské unie (dále jen ‚Listina‘)], jak jsou zakotveny ve Smlouvě o fungování EU, zejména právo na respektování soukromého a rodinného života, právo na ochranu osobních údajů, právo na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces. Omezení výkonu těchto práv jsou v souladu s čl. 52 odst. 1 Listiny, neboť jsou nezbytná pro plnění cílů obecného zájmu, které uznává Unie, nebo naplnění potřeby ochrany práv a svobod druhého.“

4 Článek 1 této směrnice, nadepsaný „Předmět a cíle“, v odstavci 1 stanoví:

„Tato směrnice stanoví pravidla týkající se ochrany fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, včetně ochrany před hrozbami pro veřejnou bezpečnost a jejich předcházení.“

5 Článek 2 uvedené směrnice, nadepsaný „Oblast působnosti“, v odstavcích 1 a 3 stanoví:

„1. Tato směrnice se vztahuje na zpracování osobních údajů příslušnými orgány pro účely uvedené v čl. 1 odst. 1.

[...]

3. Tato směrnice se nevztahuje na zpracování osobních údajů prováděné:

a) při výkonu činností, které nespádají do oblasti působnosti práva Unie;

[...]“

6 Článek 3 téže směrnice, nadepsaný „Definice“, stanoví:

„Pro účely této směrnice se rozumějí:

[...]

2. ‚zpracováním‘ jakákoliv operace nebo soubor operací s osobními údaji nebo soubory osobních údajů [...], jako je [...] uložení [...];

[...]“

7 Článek 4 směrnice 2016/680, nadepsaný „Zásady zpracování osobních údajů“, v odstavci 1 stanoví:

„Členské státy zajistí, aby byly osobní údaje:

[...]

c) přiměřené, relevantní a omezené na nezbytný rozsah ve vztahu k účelům, pro které jsou zpracovávány;

[...]

e) uchovávány ve formě umožňující identifikaci subjektů údajů po dobu ne delší, než je nezbytné pro účely, pro které jsou zpracovávány;

[...]

8 Článek 5 této směrnice, nadepsaný „Doba uložení osobních údajů a přezkum“, zní:

„Členské státy stanoví, že budou určeny přiměřené lhůty pro výmaz osobních údajů nebo pro pravidelný přezkum potřeby uložení osobních údajů. Jejich dodržování zajistí procesní opatření.“

9 Článek 10 uvedené směrnice, nadepsaný „Zpracování zvláštních kategorií osobních údajů“, zní takto:

„Zpracování [...] genetických údajů [a] biometrických údajů za účelem jedinečné identifikace fyzické osoby [...] je povoleno pouze tehdy, pokud je zcela nezbytné, pokud existují vhodné záruky práv a svobod subjektu údajů [...].“

10 Článek 13 téže směrnice, nadepsaný „Informace poskytované subjektu údajů“, v odstavci 2 uvádí, že členské státy právním předpisem stanoví, že ve zvláštních případech poskytne správce subjektu údajů vedle informací uvedených v odstavci 1 další informace, které jsou vyjmenovány v tomto odstavci 2, s cílem umožnit tomuto subjektu výkon jeho práv. Podle uvedeného odst. 2 písm. b) patří mezi tyto další informace mimo jiné doba, po kterou budou osobní údaje uloženy, nebo není-li ji možné určit, kritéria použitá ke stanovení této doby. Kromě toho čl. 13 odst. 3 směrnice 2016/680 uvádí důvody, na jejichž základě mohou členské státy přijmout legislativní opatření, aby poskytnutí informací subjektu údajů podle odstavce 2 tohoto článku odložily, omezily či od něho upustily.

11 Článek 14 směrnice 2016/680, nadepsaný „Právo subjektu údajů na přístup k osobním údajům“, uvádí:

„S výhradou článku 15 členské státy stanoví, že subjekt údajů má právo získat od správce potvrzení, zda osobní údaje, které se ho týkají, jsou či nejsou zpracovávány, a pokud je tomu tak, má právo získat přístup k těmto osobním údajům a k následujícím informacím:

[...]

d) pokud možno předpokládaná doba, po kterou budou osobní údaje uloženy, nebo není-li ji možné určit, kritéria použitá ke stanovení této doby;

[...]

12 Článek 16 této směrnice, nadepsaný „Právo na opravu nebo výmaz osobních údajů a omezení zpracování“, v odstavcích 2 a 3 stanoví:

„2. Členské státy vyžadují po správci, aby vymazal osobní údaje bez zbytečného odkladu, a stanoví právo subjektu údajů požadovat po správci, aby bez zbytečného odkladu vymazal osobní údaje, které se ho týkají, jestliže zpracování porušuje předpisy přijaté na základě článku 4, 8 nebo 10 nebo jestliže osobní údaje musí být vymazány ke splnění právní povinnosti správce.“

3. Namísto výmazu osobních údajů správce omezí zpracování:

- a) zpochybňuje-li subjekt údajů přesnost osobního údaje a nelze-li ji ověřit; nebo
- b) musí-li být dané osobní údaje uchovány pro účely dokazování.

[...]“

13 Podle článku 20 uvedené směrnice, nadepsaného „Záměrná a standardní ochrana osobních údajů“, členské státy stanoví, že správce zavede vhodná technická a organizační opatření, aby splnil požadavky této směrnice a ochránil práva subjektů údajů, a zejména aby zajistil, aby se standardně zpracovávaly pouze osobní údaje, jež jsou pro každý konkrétní účel daného zpracování nezbytné.

14 Článek 29 směrnice 2016/680, nadepsaný „Zabezpečení zpracování“, v odstavci 1 uvádí:

„Členské státy stanoví, že správce a zpracovatel, s přihlédnutím ke stavu techniky, nákladům na provedení, povaze, rozsahu, kontextu a účelům zpracování i k různě pravděpodobným a různě závažným rizikům pro práva a svobody fyzických osob, provedou vhodná technická a organizační opatření, aby zajistili úroveň zabezpečení odpovídající danému riziku, zejména pokud jde o zpracování zvláštních kategorií osobních údajů uvedených v článku 10.“

Bulharské právo

Trestní zákoník

15 Článek 82 odst. 1 trestního zákoníku (Nakazatelen kodeks, DV č. 26, ze dne 2. dubna 1968), ve znění použitelném na spor v původním řízení, stanoví:

„Uložený trest se nevykoná, uplynula-li doba:

- 1. dvaceti let, jde-li o odsouzení k trestu odnětí svobody na doživotí bez možnosti změny trestu nebo o odsouzení k trestu odnětí svobody na doživotí;
- 2. patnácti let, jde-li o odsouzení k trestu odnětí svobody převyšujícímu deset let;
- 3. deseti let, jde-li o odsouzení k trestu odnětí svobody na tři až deset let;
- 4. pěti let, jde-li o odsouzení k trestu odnětí svobody nepřevyšujícímu tři roky, a
- 5. dvou let ve všech ostatních případech.“

16 Článek 85 odst. 1 tohoto zákoníku stanoví:

„Rehabilitací se zahlazuje odsouzení a jsou do budoucna zrušeny účinky, které zákony spojují se samotným odsouzením, pokud zákon nebo vyhláška nestanoví jinak.“

17 Článek 88a uvedeného zákoníku zní:

„Pokud od výkonu trestu uplynula doba odpovídající době uvedené v čl. 82 odst. 1 a odsouzená osoba se nedopustila nového úmyslného trestného činu, který je stíhán z úřední povinnosti a za který lze uložit trest odnětí svobody, odsouzení a jeho důsledky se zahlazují bez ohledu na jakékoli ustanovení jiného zákona nebo vyhlášky.“

Zákon o ministerstvu vnitra

18 Článek 26 zákona o ministerstvu vnitra (Zakon za Ministerstvo na vatrešnite raboti, DV č. 53 ze dne 27. června 2014), ve znění použitelném na spor v původním řízení (dále jen „zákon o ministerstvu vnitra“), stanoví:

„(1) Při zpracovávání osobních údajů v souvislosti s činnostmi na ochranu národní bezpečnosti, bojem proti trestné činnosti, udržováním veřejného pořádku a vedením trestních řízení mohou orgány ministerstva vnitra:

[...]

3. zpracovávat všechny nezbytné kategorie osobních údajů;

[...]

(2) Lhůty pro uchovávání údajů uvedených v odstavci 1 nebo pro pravidelné ověřování potřeby jejich uchovávání stanoví ministr vnitra. Tyto údaje se rovněž vymažou na základě soudního aktu nebo rozhodnutí Komise pro ochranu osobních údajů.“

19 Článek 27 zákona o ministerstvu vnitra stanoví:

„Údaje pocházející ze záznamu v policejním registru učiněného podle článku 68 se použijí pouze pro účely ochrany národní bezpečnosti, boje proti trestné činnosti a udržování veřejného pořádku.“

20 Článek 68 tohoto zákona zní:

„(1) Policejní orgány učiní do policejního registru záznam o osobách, které jsou z úřední povinnosti stíhány pro úmyslný trestný čin. Vyšetřovací orgány jsou povinny přijmout opatření nezbytná k tomu, aby policejní orgány učinily záznam do registru.

(2) Záznam v policejním registru je typem zpracování osobních údajů osob uvedených v odstavci 1, které se provádí v rámci tohoto zákona.

(3) Pro účely záznamu v policejním registru musí policejní orgány:

1. shromažďovat [osobní údaje] uvedené v článku 18 zákona o bulharských dokladech totožnosti;

2. pořizovat otisky prstů a fotografie osob;

3. odebírat vzorky pro účely profilování DNA osob.

[...]

(6) Záznam v policejním registru je z úřední povinnosti nebo v návaznosti na písemnou a odůvodněnou žádost zapsané osoby vymazán na základě písemného příkazu správce osobních údajů nebo jím pověřených úředníků, pokud:

1. byl záznam učiněn v rozporu se zákonem;
2. bylo trestní řízení zastaveno, s výjimkou případů uvedených v čl. 24 odst. 3 [trestního řádu (Nakazatelno-procesualen kodeks)];
3. trestní řízení skončilo zproštěním obžaloby;
4. byla osoba zproštěna trestní odpovědnosti a byla jí uložena správní sankce;
5. osoba zemřela; v takovém případě mohou žádost podat její dědicové.

[...]

Spor v původním řízení a předběžná otázka

- 21 NG byl podle článku 68 zákona o ministerstvu vnitra zapsán do policejního registru v rámci vyšetřování pro křivou výpověď, která je trestným činem podle čl. 290 odst. 1 trestního zákoníku. Po skončení tohoto vyšetřování byla na NG podána obžaloba a rozsudkem ze dne 28. června 2016, který byl potvrzen v odvolacím řízení dne 2. prosince 2016, byl uznán vinným ze spáchání tohoto trestného činu a odsouzen k podmíněnému trestu odnětí svobody na jeden rok. Po odpykání tohoto trestu bylo odsouzení NG dne 14. března 2020 zahlazeno na základě čl. 82 odst. 1 trestního zákoníku ve spojení s jeho článkem 88a.
- 22 Na základě tohoto zahlázení odsouzení podal NG dne 15. července 2020 u příslušného územního odboru ministerstva vnitra žádost o vymazání jeho záznamu z policejního registru.
- 23 DGPN rozhodnutím ze dne 2. září 2020 tuto žádost zamítl a měl za to, že pravomocné odsouzení v trestním řízení, a to i v případě zahlázení odsouzení, nepatří mezi důvody pro vymazání záznamu z policejního registru, které jsou taxativně uvedeny v čl. 68 odst. 6 zákona o ministerstvu vnitra.
- 24 Rozhodnutím ze dne 2. února 2021 zamítl Správní soud města Sofie (Administrativen sad Sofia grad, Bulharsko) žalobu, kterou NG podal proti tomuto rozhodnutí DGPN, v podstatě ze stejných důvodů, které uvedl DGPN.
- 25 NG podal k předkládajícímu soudu, kterým je Nejvyšší správní soud (Varchoven administrativen sad, Bulharsko), kasační opravný prostředek. Hlavní důvod tohoto kasačního opravného prostředku vychází z porušení zásady, která podle NG vyplývá z článků 5, 13 a 14 směrnice 2016/680 a podle níž zpracovávání osobních údajů vyplývající z jejich uchovávání nemůže být časově neomezené. NG v podstatě tvrdí, že tak tomu je fakticky v případě, kdy subjekt údajů, který si odpykal trest a jehož odsouzení bylo zahlazeno, nemůže nikdy dosáhnout vymazání osobních údajů shromážděných v souvislosti s trestným činem, za který byl pravomocně odsouzen, neboť neexistuje důvod pro vymazání záznamu z policejního registru použitelný na případ zahlázení odsouzení.

- 26 V tomto ohledu zaprvé předkládající soud poznamenává, že záznam v policejním registru je zpracováním osobních údajů prováděným pro účely uvedené v čl. 1 odst. 1 směrnice 2016/680, a spadá tedy do oblasti její působnosti.
- 27 Zadruhé předkládající soud uvádí, že zahlázení odsouzení nepatří mezi důvody pro vymazání záznamu z policejního registru, které jsou taxativně vyjmenovány v čl. 68 odst. 6 zákona o ministerstvu vnitra, a že žádný jiný z těchto důvodů nelze v tomto případě použít, takže subjekt údajů nemůže v takovém případě dosáhnout vymazání svého záznamu z tohoto registru.
- 28 Zatřetí předkládající soud poznamenává, že bod 26 odůvodnění směrnice 2016/680 odkazuje na záruky, aby shromažďované údaje byly omezené na nezbytný rozsah a nebyly uchovávány déle, než je nezbytné pro účel, pro který jsou zpracovávány, a uvádí, že správce musí stanovit lhůty pro jejich výmaz nebo pravidelný přezkum. Předkládající soud mimoto z bodu 34 odůvodnění této směrnice dovozuje, že zpracování pro účely uvedené v jejím čl. 1 odst. 1 by mělo zahrnovat operace omezení, výmazu nebo zničení těchto údajů. Podle jeho názoru se tyto zásady odrážejí v článku 5 a v čl. 13 odst. 2 a 3 uvedené směrnice.
- 29 V tomto ohledu má předkládající soud pochybnosti tom, zda cíle uvedené v předchozím bodě brání vnitrostátním právním předpisům, které vedou k „prakticky neomezenému právu“ příslušných orgánů na zpracování údajů pro účely uvedené v čl. 1 odst. 1 směrnice 2016/680 a ke ztrátě práva subjektu údajů na omezení zpracování nebo výmaz jeho údajů.
- 30 Za těchto podmínek se Nejvyšší správní soud (Varchoven administrativen sad) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Umožňuje výklad článku 5 [směrnice 2016/680] ve spojení s čl. 13 odst. 2 písm. b) a [odst. 3] této směrnice vnitrostátní legislativní opatření, která vedou k prakticky neomezenému právu na zpracování osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů anebo ke ztrátě práva subjektu údajů na omezení zpracování, výmaz nebo zničení jeho údajů?“

K předběžné otázce

- 31 Podle ustálené judikatury platí, že v rámci postupu spolupráce mezi vnitrostátními soudy a Soudním dvorem zavedeného článkem 267 SFEU přísluší Soudnímu dvoru poskytnout vnitrostátnímu soudu užitečnou odpověď, která mu umožní rozhodnout spor, jenž mu byl předložen. Z pohledu této logiky je na Soudním dvoru, aby případně přeformuloval otázky, které jsou mu položeny. Soudní dvůr může kromě toho zohlednit i normy unijního práva, na které vnitrostátní soud ve svých otázkách neodkázal (rozsudek ze dne 15. července 2021, Ministrstvo za obrambo, C-742/19, EU:C:2021:597, bod 31 a citovaná judikatura).
- 32 V projednávané věci vychází otázka předkládajícího soudu ze skutečnosti, že – jak vyplývá z žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce a z údajů poskytnutých bulharskou vládou na jednání před Soudním dvorem – žádný z důvodů, které jsou taxativně vyjmenovány v zákoně o ministerstvu vnitra a odůvodňují výmaz osobních údajů uvedených v policejním registru, se nepoužije v situaci, o kterou se jedná v původním řízení, kdy byla osoba pravomocně odsouzena, a to ani v případě zahlázení jejího odsouzení, takže tyto údaje jsou uchovávány v tomto registru a mohou být zpracovávány orgány, které k nim mají přístup, bez jakéhokoli časového omezení, s výjimkou smrti uvedené osoby.

- 33 Z předkládacího rozhodnutí, zejména z úvah shrnutých v bodě 27 tohoto rozsudku, a ze znění samotné předběžné otázky v tomto ohledu předně vyplývá, že předkládající soud si zejména klade otázku, zda je vnitrostátní právní úprava, o kterou jde v původním řízení, v souladu se zásadou proporcionality. Jak je přitom zdůrazněno v bodě 104 odůvodnění směrnice 2016/680, omezení stanovená touto směrnicí pro výkon práva na ochranu osobních údajů, které je stanoveno v článku 8 Listiny, jakož i práva na respektování soukromého a rodinného života a práva na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces, která jsou chráněna články 7 a 47 této Listiny, musí být vykládána v souladu s požadavky čl. 52 odst. 1 Listiny, které zahrnují dodržování této zásady.
- 34 Dále předkládající soud ve své otázce správně odkazuje na článek 5 uvedené směrnice, který se týká přiměřených lhůt pro výmaz osobních údajů nebo pro pravidelný přezkum potřeby uložení těchto údajů. Vzhledem k tomu, že uvedený článek 5 úzce souvisí jak s čl. 4 odst. 1 písm. c) a e) téže směrnice, tak s jejím čl. 16 odst. 2 a 3, je třeba chápat předběžnou otázku tak, že se týká i těchto dvou ustanovení.
- 35 Stejně tak vzhledem k tomu, že vnitrostátní právní předpisy, o které jde v původním řízení, stanoví uchovávání mimo jiné biometrických a genetických údajů, které spadají do zvláštních kategorií osobních údajů, jejichž zpracování je upraveno konkrétně článkem 10 směrnice 2016/680, je třeba mít za to, že položená otázka se týká rovněž výkladu tohoto ustanovení.
- 36 A konečně relevance výkladu článku 13 směrnice 2016/680 jasně vyplývá z žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce pouze ve vztahu k jeho odst. 2 písm. b). Je pravda, jak uvádí předkládající soud, že jeho odstavce 3 rovněž odráží zásady uvedené mimo jiné v bodě 26 odůvodnění této směrnice. Ze spisu předloženého Soudnímu dvoru však nevyplývá, že by se v původním řízení jednalo také o legislativní opatření, které by umožňovalo odložit nebo omezit poskytnutí informací subjektu údajů ve smyslu tohoto odstavce 3.
- 37 S ohledem na výše uvedené je třeba mít za to, že podstatou otázky předkládajícího soudu je, zda čl. 4 odst. 1 písm. c) a e) směrnice 2016/680 ve spojení s jejími články 5 a 10, čl. 13 odst. 2 písm. b) a čl. 16 odst. 2 a 3 a ve světle článků 7 a 8 Listiny musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátním právním předpisům, které stanoví, že policejní orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů uchovávají osobní údaje, zejména biometrické a genetické údaje, týkající se osob, které byly pravomocně odsouzeny za úmyslný trestný čin stíhaný z úřední povinnosti, až do smrti dotyčné osoby, a to i v případě zahlazení jejího odsouzení, aniž jí vedle toho přiznávají právo na výmaz uvedených údajů nebo případně na omezení jejich zpracování.
- 38 Úvodem je třeba poznamenat, že položená otázka se týká zpracování osobních údajů pro účely, které podle čl. 1 odst. 1 směrnice 2016/680 spadají do oblasti její působnosti. Z článku 27 zákona o ministerstvu vnitra, který je citován v předkládacím rozhodnutí, však vyplývá, že údaje uložené v policejním registru mohou být zpracovávány i v rámci ochrany národní bezpečnosti, na což se podle čl. 2 odst. 3 písm. a) této směrnice ve spojení s bodem 14 jejího odůvodnění tato směrnice nevztahuje. Předkládající soud se tedy bude muset ujistit, že uchovávání údajů navrhovatele v původním řízení nemůže sloužit účelům souvisejícím s ochranou národní bezpečnosti, přičemž tento čl. 2 odst. 3 písm. a) se týká výjimky z použití unijního práva, která musí být vykládána restriktivně [obdobně viz rozsudek ze dne 22. června 2021, Latvijskas Republikas Saeima (Trestné body), C-439/19, EU:C:2021:504, bod 62 a citovaná judikatura].

- 39 Na prvním místě je třeba připomenout, že základní práva na respektování soukromého života a na ochranu osobních údajů zakotvená v člancích 7 a 8 Listiny nejsou absolutními výsadami, ale musí být nahlížena v souvislosti s jejich funkcí ve společnosti a musí být v rovnováze s ostatními základními právy. Každé omezení výkonu těchto základních práv musí být v souladu s čl. 52 odst. 1 Listiny stanoveno zákonem a respektovat podstatu uvedených základních práv a zásadu proporcionality. Podle posledně uvedené zásady mohou být omezení zavedena pouze tehdy, když jsou nezbytná a skutečně odpovídají cílům obecného zájmu, které uznává Unie, nebo potřebě ochrany práv a svobod druhého. Musí být činěna v mezích toho, co je nezbytně nutné, a právní úprava, která s sebou přináší dotčená omezení, musí stanovit jasná a přesná pravidla pro rozsah a použití těchto omezení [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 22. června 2021, Latvijas Republikas Saeima (Trestné body), C-439/19, EU:C:2021:504, bod 105 a citovaná judikatura].
- 40 Jak je v podstatě zdůrazněno v bodě 26 odůvodnění směrnice 2016/680, tyto požadavky nejsou naplněny, pokud lze sledovaného cíle obecného zájmu přiměřeně dosáhnout stejně účinným způsobem jinými prostředky, které by méně zasahovaly do základních práv subjektů údajů [obdobně viz rozsudek ze dne 22. června 2021, Latvijas Republikas Saeima (Trestné body), C-439/19, EU:C:2021:504, bod 110 a citovaná judikatura].
- 41 Na druhém místě je třeba nejprve uvést, že podle čl. 4 odst. 1 písm. c) uvedené směrnice musí členské státy zajistit, aby byly osobní údaje přiměřené, relevantní a omezené na nezbytný rozsah ve vztahu k účelům, pro které jsou zpracovávány. Toto ustanovení tedy vyžaduje, aby členské státy dodržovaly zásadu „minimalizace údajů“, která je vyjádřením zásady proporcionality [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 22. června 2021, Latvijas Republikas Saeima (Trestné body), C-439/19, EU:C:2021:504, bod 98 a citovaná judikatura].
- 42 Z toho plyne, že zejména shromažďování osobních údajů v rámci trestního řízení a jejich uchovávání policejními orgány pro účely uvedené v čl. 1 odst. 1 této směrnice musí stejně jako jakékoli zpracování spadající do oblasti působnosti této směrnice dodržovat tyto požadavky. Takové uchovávání ostatně představuje zásah do základních práv na respektování soukromého života a na ochranu osobních údajů bez ohledu na to, zda uchovávané informace představují citlivé údaje, zda dotyčné osoby utrpěly z důvodu tohoto zásahu případné nepříznivé následky nebo zda uchovávané údaje budou následně využity (obdobně viz rozsudek ze dne 5. dubna 2022, Commissioner of An Garda Síochána a další, C-140/20, EU:C:2022:258, bod 44 a citovaná judikatura).
- 43 Mimoto, pokud jde konkrétně o přiměřenost doby uchovávání uvedených údajů, musí členské státy podle čl. 4 odst. 1 písm. e) směrnice 2016/680 zajistit, aby byly tyto údaje uchovávány ve formě umožňující identifikaci subjektů údajů po dobu ne delší, než je nezbytné pro účely, pro které jsou zpracovávány.
- 44 V tomto rámci článek 5 této směrnice ukládá členským státům povinnost stanovit, že budou určeny přiměřené lhůty pro výmaz osobních údajů nebo pro pravidelný přezkum potřeby uložení takových údajů, jakož i procesní opatření zajišťující jejich dodržování.
- 45 Jak uvádí bod 26 odůvodnění směrnice 2016/680, cílem tohoto ustanovení je zajistit, aby osobní údaje nebyly v souladu s požadavky čl. 4 odst. 1 písm. e) této směrnice uchovávány déle, než je nezbytné. Je pravda, že uvedená směrnice ponechává na členských státech, aby stanovily přiměřené lhůty pro uchovávání a rozhodly, zda se tyto lhůty týkají výmazu uvedených údajů nebo pravidelného ověřování potřeby jejich uchovávání, pokud je dodržování těchto lhůt zajištěno odpovídajícími procesními pravidly. „Přiměřenost“ těchto lhůt však v každém případě

vyžaduje, aby uvedené lhůty v souladu s čl. 4 odst. 1 písm. c) a e) uvedené směrnice ve spojení s čl. 52 odst. 1 Listiny případně umožňovaly výmaz dotčených údajů, pokud jejich uchování již není nezbytné pro účely, které odůvodňovaly zpracování.

- 46 Zejména proto, aby subjekty údajů mohly ověřit tuto „přiměřenost“ a případně požadovat takový výmaz, čl. 13 odst. 2 písm. b) a čl. 14 písm. d) směrnice 2016/680 stanoví, že tyto osoby mohou být v zásadě informovány, pokud je to možné, o době, po kterou budou jejich osobní údaje uloženy, nebo není-li ji možné určit, o kritériích použitých ke stanovení této doby.
- 47 Dále je třeba uvést, že článek 10 směrnice 2016/680 představuje zvláštní ustanovení, které upravuje zpracování zvláštních kategorií osobních údajů, zejména biometrických a genetických údajů. Cílem tohoto ustanovení je zajistit zvýšenou ochranu subjektu údajů, jelikož dotčené údaje mohou z důvodu jejich zvláštní citlivosti a kontextu, ve kterém jsou zpracovávány, způsobit – jak vyplývá z bodu 37 odůvodnění uvedené směrnice – závažná rizika pro taková základní práva a svobody, jako je právo na respektování soukromého života a právo na ochranu osobních údajů, která jsou zakotvena v člancích 7 a 8 Listiny [rozsudek ze dne 26. ledna 2023, Ministerstvo na vatrešnite raboti (Registrace biometrických a genetických údajů policií), C-205/21, EU:C:2023:49, bod 116 a citovaná judikatura].
- 48 Konkrétně tento článek 10 stanoví požadavek, podle kterého je zpracování citlivých údajů povoleno „pouze tehdy, pokud je zcela nezbytné“, což představuje přísnější podmínku pro zákonnost zpracování takových údajů a předpokládá mimo jiné obzvláště přísný dohled nad dodržováním zásady „minimalizace údajů“, jak vyplývá z čl. 4 odst. 1 písm. c) směrnice 2016/680; tento požadavek představuje zvláštní použití této zásady na uvedené citlivé údaje [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 26. ledna 2023, Ministerstvo na vatrešnite raboti (Registrace biometrických a genetických údajů policií), C-205/21, EU:C:2023:49, body 117, 122 a 125].
- 49 A konečně čl. 16 odst. 2 směrnice 2016/680 zavádí právo na výmaz osobních údajů, jestliže zpracování porušuje předpisy přijaté na základě článků 4, 8 nebo 10 této směrnice nebo jestliže tyto údaje musí být vymazány ke splnění právní povinnosti správce.
- 50 Z tohoto čl. 16 odst. 2 vyplývá, že toto právo na výmaz lze uplatnit zejména tehdy, pokud v rozporu s ustanoveními vnitrostátního práva, která provádějí čl. 4 odst. 1 písm. c) a e) uvedené směrnice, a případně její článek 10, není nebo již není uchování předmětných osobních údajů nezbytné pro účely jejich zpracování, nebo pokud je tento výmaz nezbytný pro dodržení lhůty, kterou za tímto účelem stanoví vnitrostátní právo na základě článku 5 téže směrnice.
- 51 Nicméně podle čl. 16 odst. 3 směrnice 2016/680 musí vnitrostátní právo stanovit, že namísto výmazu těchto údajů správce omezí jejich zpracování, pokud v souladu s písm. a) tohoto ustanovení zpochybňuje subjekt údajů přesnost osobního údaje a tuto nelze ověřit, nebo pokud v souladu s jeho písm. b) musí být dané osobní údaje uchovány pro účely dokazování.
- 52 Z výše uvedeného vyplývá, že ustanovení směrnice 2016/680, zkoumaná v bodech 41 až 51 tohoto rozsudku, stanoví obecný rámec umožňující mimo jiné zajistit, aby uchování osobních údajů a zejména doba jeho trvání byly omezeny na to, co se ukáže jako nezbytné pro účely, pro které jsou tyto údaje uchovávány, přičemž ponechávají na členských státech, aby v souladu s tímto rámcem určily konkrétní situace, kdy ochrana základních práv subjektu údajů vyžaduje výmaz těchto údajů, a okamžik, kdy má k tomuto výmazu dojít. Naproti tomu, jak v podstatě uvedl

generální advokát v bodě 28 svého stanoviska, tato ustanovení nevyžadují, aby členské státy stanovily absolutní lhůty pro uchovávání osobních údajů, po jejichž uplynutí by tyto údaje musely být automaticky vymazány.

- 53 V projednávané věci ze spisu, který má Soudní dvůr k dispozici, vyplývá, že osobní údaje obsažené v policejním registru na základě článku 68 zákona o ministerstvu vnitra jsou uchovávány pouze pro účely operativního vyšetřování, a konkrétně pro účely jejich srovnání s jinými údaji shromážděnými při vyšetřování jiných protiprávních jednání.
- 54 V tomto ohledu je třeba zaprvé zdůraznit, že uchovávání údajů o pravomocně odsouzených osobách v policejním registru se může ukázat jako nezbytné pro účely uvedené v předchozím bodě i poté, co bylo toto odsouzení vymazáno z rejstříku trestů, a v důsledku toho zanikly účinky, které vnitrostátní právní předpisy s tímto odsouzením spojují. Tyto osoby totiž mohou být zapojeny do jiných trestných činů, než za které byly odsouzeny, nebo naopak mohou být zproštěny viny na základě porovnání údajů uložených těmito orgány s údaji shromážděnými v průběhu řízení týkajících se těchto jiných trestných činů.
- 55 Takové uchovávání může přispět k cíli obecného zájmu uvedenému v bodě 27 odůvodnění směrnice 2016/680, podle kterého je pro prevenci, vyšetřování a stíhání trestných činů nutné, aby příslušné orgány mohly osobní údaje shromážděné v souvislosti s prevencí, vyšetřováním, odhalováním či stíháním určitých trestných činů zpracovat také v jiném kontextu, aby mohly lépe chápat trestné činnosti a nalézat souvislosti mezi různými odhalenými trestnými činy [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 26. ledna 2023, Ministerstvo na vatrešnite raboti (Registrace biometrických a genetických údajů policí), C-205/21, EU:C:2023:49, bod 98].
- 56 Zadruhé ze spisu, který má Soudní dvůr k dispozici, vyplývá, že v policejním registru jsou uchovávány údaje o subjektu údajů, na které se vztahují bulharské právní předpisy v oblasti dokladů totožnosti, snímání otisků prstů, pořizování jeho fotografie a odebrání vzorku pro účely profilování DNA, stejně jako – jak bulharská vláda potvrdila na jednání – údaje týkající se trestných činů spáchaných subjektem údajů a příslušných odsouzení. Tyto různé kategorie údajů se mohou ukázat jako nezbytné pro účely ověření, zda je subjekt údajů zapojen do jiných trestných činů, než za které byl pravomocně odsouzen. V důsledku toho je lze v zásadě považovat za přiměřené a relevantní ve vztahu k účelům, pro které jsou zpracovávány, ve smyslu čl. 4 odst. 1 písm. c) směrnice 2016/680.
- 57 Zatřetí přiměřenost takového uchovávání vzhledem k jeho účelům musí být posuzována rovněž s ohledem na vhodná technická a organizační opatření stanovená vnitrostátním právem, která mají v souladu s články 20 a 29 směrnice 2016/680 zajistit důvěrnost a bezpečnost uchovávaných údajů v souvislosti se zpracováním, které je v rozporu s požadavky této směrnice, a zejména opatření uvedená v jejím čl. 20 odst. 2, která mají zajistit, aby se zpracovávaly pouze osobní údaje, jež jsou pro každý konkrétní účel daného zpracování nezbytné.
- 58 Začtvrté, pokud jde o dobu uchovávání osobních údajů dotčených v původním řízení, v projednávané věci z žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce vyplývá, že uvedené údaje jsou uchovávány až do smrti subjektu údajů pouze v případě pravomocného odsouzení této osoby pro úmyslný trestný čin stíhaný z úřední povinnosti, neboť v ostatních případech vnitrostátní právní předpisy stanoví výmaz záznamů o osobách stíhaných pro takový trestný čin.

- 59 V tomto ohledu je však nutno konstatovat, že pojem „úmyslný trestný čin stíhaný z úřední povinnosti“ je obzvláště obecný a může se vztahovat na velké množství trestných činů bez ohledu na jejich povahu a závažnost [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 26. ledna 2023, Ministerstvo na vatrešnite raboti (Registrace biometrických a genetických údajů policí), C-205/21, EU:C:2023:49, bod 129].
- 60 Jak přitom v podstatě uvedl generální advokát v bodech 73 a 74 svého stanoviska, všechny osoby pravomocně odsouzené za trestný čin, který spadá pod tento pojem, nevykazují stejnou míru rizika účasti na dalších trestných činech, což by odůvodňovalo jednotnou dobu uchovávání údajů, které se jich týkají. V určitých případech tedy s ohledem na takové faktory, jako je povaha a závažnost spáchaného trestného činu nebo absence recidivy, nebude riziko, které představuje odsouzená osoba, nutně odůvodňovat, aby byly její údaje ponechány ve vnitrostátním policejním registru, který je pro tento účel určen, až do okamžiku její smrti. V takových případech již nebude dán nezbytný vztah mezi uchovávanými údaji a sledovaným cílem [obdobně viz posudek 1/15 (Dohoda PNR EU-Kanada) ze dne 26. července 2017, EU:C:2017:592, bod 205]. Jejich uchovávání tedy nebude v souladu se zásadou minimalizace údajů, která je uvedena v čl. 4 odst. 1 písm. c) směrnice 2016/680, a v rozporu s čl. 4 odst. 1 písm. e) této směrnice překročí dobu nezbytnou pro účely, pro které jsou zpracovávány.
- 61 V tomto ohledu je třeba upřesnit, že je pravda, jak v podstatě zdůraznil generální advokát v bodě 70 svého stanoviska, že rehabilitace takové osoby, která vede k výmazu jejího odsouzení z jejího rejstříku trestů, jako je rehabilitace, které se týká spor v původním řízení, nemůže sama o sobě odstranit potřebu uchovávání jejích údajů v policejním registru, jelikož toto uchovávání slouží jiným účelům než záznam její trestní minulosti v uvedeném rejstříku trestů. Pokud je však – stejně jako v projednávané věci – na základě použitelných ustanovení vnitrostátního trestního práva taková rehabilitace podmíněna tím, že po určitou dobu po vykonání trestu nebude spáchán nový úmyslný trestný čin stíhaný z úřední povinnosti, může být ukazatelem toho, že subjekt údajů představuje méně závažné riziko s ohledem na cíle boje proti trestné činnosti nebo udržování veřejného pořádku, a tedy skutečností, která může zkrátit nezbytnou dobu takového uchovávání.
- 62 Zapáté zásada proporcionality zakotvená v čl. 52 odst. 1 Listiny předpokládá zejména poměření významu sledovaného cíle a závažnosti omezení výkonu dotčených základních práv (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 22. listopadu 2022, Luxembourg Business Registers, C-37/20 a C-601/20, EU:C:2022:912, bod 66).
- 63 V projednávané věci, jak bylo připomenuto v bodě 35 tohoto rozsudku, zahrnuje uchovávání osobních údajů v dotčeném policejním registru biometrické a genetické údaje. Je tedy třeba zdůraznit, že s ohledem na významná rizika, která vykazuje zpracování takových citlivých údajů pro práva a svobody subjektů údajů, zejména v souvislosti s úkoly příslušných orgánů pro účely uvedené v čl. 1 odst. 1 směrnice 2016/680, musí být zvláštní význam sledovaného cíle posuzován na základě všech relevantních skutečností. Mezi takové posuzované skutečnosti patří zejména to, že zpracování slouží konkrétnímu cíli souvisejícímu s prevencí trestných činů nebo hrozbami pro veřejnou bezpečnost vykazujícími určitý stupeň závažnosti, postihováním takových trestných činů nebo ochranou před takovými hrozbami, jakož i konkrétní okolnosti, za nichž je toto zpracování prováděno [rozsudek ze dne 26. ledna 2023, Ministerstvo na vatrešnite raboti (Registrace biometrických a genetických údajů policí), C-205/21, EU:C:2023:49, bod 127].
- 64 V tomto kontextu měl Soudní dvůr za to, že vnitrostátní právní předpisy, které stanoví systematické shromažďování biometrických a genetických údajů každého obviněného z úmyslného trestného činu stíhaného z úřední povinnosti, jsou v zásadě v rozporu s požadavkem

naprosté nezbytnosti, který je uveden v článku 10 směrnice 2016/680 a připomenut v bodě 48 tohoto rozsudku. Takové právní předpisy totiž mohou vést k nediferencovanému a generalizovanému shromažďování biometrických a genetických údajů většiny obviněných [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 26. ledna 2023, Ministerstvo na vatrešnite raboti (Registrace biometrických a genetických údajů policí), C-205/21, EU:C:2023:49, body 128 a 129].

- 65 Evropský soud pro lidská práva zase rozhodl, že obecná a nerozlišující pravomoc uchovávat otisky prstů, biologické vzorky a profily DNA osob podezřelých ze spáchání trestných činů, které však nebyly odsouzeny – jak stanoví vnitrostátní právní úprava dotčená ve věci, která byla uvedenému soudu předložena – nevyjadřuje spravedlivou rovnováhu mezi dotčenými protichůdnými veřejnými a soukromými zájmy, a že tedy uchovávání těchto údajů představuje nepřiměřený zásah do práva navrhovatelů na respektování jejich soukromého života a v demokratické společnosti nemůže být považováno za nezbytné, a proto takový zásah představuje porušení článku 8 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, která byla podepsána v Římě dne 4. listopadu 1950 (ESLP, 4. prosince 2008, S a Marper v. Spojené království, CE:ECHR:2008:1204JUD 003056204, body 125 a 126).
- 66 Je pravda, že uchovávání biometrických a genetických údajů osob, které již byly pravomocně odsouzeny, a to až do jejich smrti, může být naprosto nezbytné ve smyslu článku 10 směrnice 2016/680 zejména proto, aby bylo možné ověřit jejich případnou účast na jiných trestných činech, a tedy stíhat a odsoudit pachatele těchto trestných činů. Je totiž třeba vzít v úvahu význam tohoto typu údajů pro trestní vyšetřování, a to i mnoho let poté, co byly skutky spáchány, zejména pokud se jedná o závažné trestné činy (v tomto smyslu viz ESLP, 13. února 2020, Gaughran v. Spojené království, CE:ECHR:2020:0213JUD004524515, bod 93).
- 67 Požadavek, aby uchovávání biometrických a genetických údajů bylo ve smyslu článku 10 směrnice 2016/680 povoleno pouze tehdy, „pokud je zcela nezbytné“, může být považován za splněný pouze tehdy, pokud toto uchovávání zohledňuje povahu a závažnost trestného činu, který vedl k pravomocnému odsouzení, nebo takové další okolnosti, jako je zvláštní kontext, v němž byl tento trestný čin spáchán, jeho případná souvislost s jinými probíhajícími řízeními nebo také minulost či profil odsouzené osoby. Pokud tedy vnitrostátní právní předpisy stejně jako právní předpisy dotčené v původním řízení stanoví, že biometrické a genetické údaje subjektů údajů zapsané v policejním registru jsou uchovávány až do okamžiku smrti těchto subjektů v případě jejich pravomocného odsouzení v trestním řízení, rozsah tohoto uchovávání je – jak bylo konstatováno v bodech 59 a 60 výše – příliš široký s ohledem na účely, pro které jsou údaje zpracovávány.
- 68 Zašesté, pokud jde o povinnost členských států stanovit, že budou určeny přiměřené lhůty, jež je uvedena v článku 5 směrnice 2016/680, je třeba konstatovat, že z důvodů uvedených v bodech 59, 60 a 67 tohoto rozsudku a s ohledem na požadavky čl. 4 odst. 1 písm. c) a e) a článku 10 této směrnice lze lhůtu považovat za „přiměřenou“ ve smyslu téhož článku 5, zejména pokud jde o uchovávání biometrických a genetických údajů každé osoby pravomocně odsouzené za úmyslný trestný čin stíhaný z úřední povinnosti, pouze tehdy, pokud zohledňuje takové relevantní okolnosti, jež mohou vyžadovat takovou dobu uchovávání, jako jsou okolnosti uvedené v bodě 67 tohoto rozsudku.

- 69 I když tedy odkaz na okamžik smrti subjektu údajů ve vnitrostátních právních předpisech může představovat „lhůtu“ pro výmaz uložených údajů ve smyslu uvedeného článku 5, takovou lhůtu lze považovat za „přiměřenou“ pouze za zvláštních okolností, které ji řádně odůvodňují. Tak tomu však zjevně není, použije-li se obecně a bez rozdílu na jakoukoli pravomocně odsouzenou osobu.
- 70 Je pravda, jak bylo uvedeno v bodě 45 tohoto rozsudku, že článek 5 směrnice 2016/680 ponechává na členských státech, aby rozhodly, zda mají být stanoveny lhůty týkající se výmazu uvedených údajů nebo pravidelného ověřování potřeby jejich uchování. Jak ovšem rovněž vyplývá z téhož bodu, aby byly lhůty pro takové pravidelné ověřování „přiměřené“, musí v souladu s čl. 4 odst. 1 písm. c) a e) této směrnice, ve světle čl. 52 odst. 1 Listiny, umožňovat výmaz dotčených údajů, pokud jejich uchování již není nezbytné. Z důvodů připomenutých v předchozím bodě přitom není takový požadavek splněn, pokud stejně jako v projednávané věci jediným případem, kdy vnitrostátní právní předpisy stanoví takový výmaz, pokud jde o osobu pravomocně odsouzenou za úmyslný trestný čin stíhaný z úřední povinnosti, je její smrt.
- 71 Pokud jde dále o záruky stanovené v čl. 16 odst. 2 a 3 této směrnice, které se týkají podmínek práv na výmaz a omezení zpracování, z bodů 50 a 51 tohoto rozsudku vyplývá, že tato ustanovení brání rovněž vnitrostátním právním předpisům, které osobě, jež byla pravomocně odsouzena za úmyslný trestný čin stíhaný z úřední povinnosti, neumožňují tato práva vykonávat.
- 72 S ohledem na všechny výše uvedené úvahy je třeba na položenou otázku odpovědět, že čl. 4 odst. 1 písm. c) a e) směrnice 2016/680 ve spojení s články 5 a 10, čl. 13 odst. 2 písm. b) a čl. 16 odst. 2 a 3 této směrnice a ve světle článků 7 a 8 Listiny musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátním právním předpisům, které stanoví, že za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů uchovávají policejní orgány osobní údaje, zejména biometrické a genetické údaje, týkající se osob, které byly pravomocně odsouzeny za úmyslný trestný čin stíhaný z úřední povinnosti, až do smrti dotyčné osoby, a to včetně případu, kdy je odsouzení této osoby zahazeno, aniž má správce povinnost pravidelně ověřovat, zda je toto uchování stále nezbytné, a aniž má uvedená osoba právo na výmaz těchto údajů, pokud jejich uchování již není nezbytné z hlediska účelů, pro které jsou zpracovávány, nebo případně právo na omezení zpracování těchto údajů.

K nákladům řízení

- 73 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (velký senát) rozhodl takto:

Článek 4 odst. 1 písm. c) a e) směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, o volném pohybu těchto údajů a o zrušení rámcového rozhodnutí Rady 2008/977/SVV ve spojení s jejími články 5 a 10, čl. 13 odst. 2 písm. b) a čl. 16 odst. 2 a 3 a ve světle článků 7 a 8 Listiny základních práv Evropské unie

musí být vykládán v tom smyslu, že

brání vnitrostátním právním předpisům, které stanoví, že za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů uchovávají policejní orgány osobní údaje, zejména biometrické a genetické údaje, týkající se osob, které byly pravomocně odsouzeny za úmyslný trestný čin stíhaný z úřední povinnosti, až do smrti dotyčné osoby, a to včetně případu, kdy je odsouzení této osoby zhlazeno, aniž má správce povinnost pravidelně ověřovat, zda je toto uchovávání stále nezbytné, a aniž má uvedená osoba právo na výmaz těchto údajů, pokud jejich uchovávání již není nezbytné z hlediska účelů, pro které jsou zpracovávány, nebo případně právo na omezení zpracování těchto údajů.

Podpisy